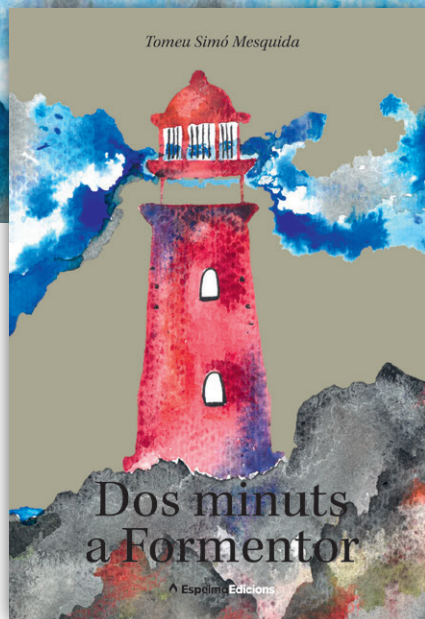

Portada

Dos minuts a Formentor

Novetat 2025

Dos minuts a Formentor és una novel·la rural ambientada al Pla de Mallorca durant la dècada dels 90 i principis dels 2000. Els camps d'ametlers, garrovers, els horts d'interior i, per descomptat, Formentor, són l'escenari de fons d'un jove adolescent i la seva família, d'una època i unes feines, les de cuidar les finques, que concorren en paral·lel amb la transformació del paisatge mallorquí de la mà d'un nou turisme que compra i s'estableix.

És una novel·la trepidant i alhora nostàlgica, amb un viatge iniciàtic, misteri i llegenda i amb tots els ingredients per fer endinsar les lectores i els lectors en un univers, gairebé desaparegut, però que fins fa poc era una forma de vida per a milers de famílies mallorquines. I encara ara.

Interiors

21

Els conills se senten segurs al comellar, però no poden resistir el sementer.

M'encantava observar-los des de la paret mitgera de Son Servera durant els capvespres d'estiu, encara amb l'olor fresca de les ametles recent collides. Tampoc tenia res millor a fer.

Però des del capdamunt del marge no només es veien els conills pasturant, sinó també la caseta dels forasters, que vivien com a cans. El vaivé suau de la roba estesa despuntava enmig de la calma més absoluta, amb aquella calor del dimoni, mentre se sentien d'enfora les darreres garrotades dels talls que collien a la tanca de dalt.

Un parell de setmanes després d'acabar l'escola arribava la partida des de les profunditats de l'Andalusia devastada. Els duia un a qui li deien capatàs, un tal Felipe. Un home sec com un os, moreno, d'ulls verds tan petits com penetrants, i que vestia sempre pantalons de fil i camisa de retxes. Indefectiblement, la imatge dura i real dels principis d'un foraster. El perquè aquelles persones preferien venir a collir ametles a Mallorca en lloc d'anar a Alacant o a fer feina a les obres del metro de Barcelona encara és un misteri per a mi, però el que és segur és que alguna cosa havien de fer.

2

Fitxa tècnica

Autor	Tomeu Simó Mesquida
Il·lustracions	Verònica Monterde García (interior) Daniela Peñalva (portada)
Maquetació	Emiliano Plank
Paginació	195 pàg. + portades
Enquadernació	cosida, paper reciclat amb portada a color, plastificada
Format	vertical 13,5×21 cm
Idioma	català
Col·lecció	Espelma de Dia
ISBN	78-84-128540-1-5
PVP sense IVA	16,83 €
PVP amb IVA	17,50 €

Espelma Edicions

Av. Jaume III, n° 9
07320 Santa Maria del Camí
Mallorca, Illes Balears
669 837 949 / 971 621 578
info@espelmaedicions.com
@espelma_edicions
www.espelmaedicions.com

Distribució Illes Balears: Rotger
Tel. +34 971 437 701 - comercial@rotger.com

Distribució península: Made Libros
Tel. +34 938 436 556 - made@madesl.es

22

Venien contents, ansiosos pareixia, a agafar cent quaranta quarterades d'ametlers i garrovers, amb la idea de fer el màxim de jornals per poder endur-se alguna cosa a la boca. Arribaven amb el que duïen posat i un bollic de roba. Sense cap maleta. No tenien, per no tenir, ni paelles, ni olles, ni coberts, ni res. No tenien res.

A mi m'era absolutament igual qui vengués cada any, perquè vaig créixer amb la imatge i el so d'aquella gent pegant cops als arbres a les sis del dematí, quan encara ni la claror del sol havia il·luminat decentment la terra argilosa del pla de Mallorca. I la cosa és que una hora després de sentir les primeres garrotades m'havia d'aixecar jo a fer el mateix. Record encara la mescla de son amb la picor dels polls, la força que havíem de fer per arrossegar les teles plenes, el pes de les ensacades i les senalles de goma de roda de camió que et deixaven les mans baldades tot l'any. El món de les ametles, en dues paraules.

Però aquell any, hi hauria novetats.

El meu padrí tornava d'Alaró amb garrots nous, tan llargs com torts, motiu aquest darrer de discussió segura a ca meua. No havia aturat aquell homenet el motor del 4L que ma mare ja desfermava el mocador vermell dels pals que sobresortien per darrere del cotxe, mentre pegava crits perquè anàssim a ajudar-la a estirar-los. No era dona de mitges tintes, almenys amb les feines del camp.

Un quart d'hora més tard tomava un Guarín devora del marge de Can Felet, garrotada va, garrotada ve, quan vaig sentir una veu aguda i dolça que venia del tall de la gent de Montefrío. Els peninsulars sempre cantaven cançons quan feien feina, però ni en vaig escoltar cap ni he sabut mai què deien. Em vaig

23

girar, però de tot d'una no em vaig fixar en ella, sinó en el botijo que tenia a devora, que era molt més petit que els que solien dur els forasters. Els tenien a l'ombra de la soca més gruixada que trobaven pels voltants d'on collien i els anaven col·locant segons com girava el sol, contínuament. Sempre hi havia algú que n'estava pendent, i tothom aprofitava el moment d'anar a beure i a moure's per fer un descans.

Aquell càntir era preciós, amb un bec petit, anseta d'orella de porcell i una panxa treta, on encara s'apreciaven les ditades de qui l'havia fet. I era el seu. El va agafar amb dos dits entrellats amb una habilitat fora de qualsevol dubte. Se'l va repenjar al colze i l'aigua va començar a brollar, fresca i transparent, fins a arribar a aquella boca badada de dents blanques i alineades a la perfecció. No vulguis tu que una doblegada de turmell suau però inevitable va fer que la continuació del raig, en lloc de caure gargamella endins, llenegés per la camiseteta fins als peus d'aquell àngel meridional.

I va riure, esplendorosament, mirant-me.

—Ya ves, chico, ya he limpiado los cristales.

—¿Qué cristales? —li vaig dir jo.

—¿Acaso no sabes que las uñas son las ventanas de los que viven en los pies?

I, com un imbècil, vaig mirar-me els peus. Però ella duïa sandalles i jo unes Paredes amb calcetins.

De l'autor

«He estat sis anys pensant, escrivint, esborrant i tornant a escriure aquesta novel·la. I al final és com tot a la vida, a la dels mortals em referesc, no a la dels que tenen talent. Fas i desfàs per acabar com havies començat, sense res més que amb la teva ànima, una cartera plena de tiquets i una nit emocionant que ja ni recordes.

Però l'he feta per tu, de tot cor i amb la passió que sent per la terra i la mar que m'han vist créixer.

No sé fer res més que contar històries, història de vegades, encara que la meua memòria és orfe de tot. Si llegeixes aquestes línies i compres, robes o regales aquest llibre em faràs la persona més feliç del món. Si el tornes a deixar a l'estanteria, igualment t'estarà eternament agraït, perquè deixant de banda els meus sentiments, això no és res ni jo som ningú».

Són només II m a F.

 EspelmaEdicions

Av. Jaume III, n° 9
07320 Santa Maria del Camí
Mallorca, Illes Balears
669 837 949 / 971 621 578
info@espelmaedicions.com
@espelma_edicions
www.espelmaedicions.com

Distribució Illes Balears: Rotger
Tel. +34 971 437 701 - comercial@rotger.com

Distribució península: Made Libros
Tel. +34 938 436 556 - made@madesl.es